

Jeugdzonde

JANJAAP LUIJT

Als verzamelaar van alles wat je verzamelen kunt, heb ook ik me in een verleden beziggehouden met het verzamelen van koninkrijksmunten. Vanwege mijn leeftijd lagen de munten van Juliana voor de hand. Ik was een jaar of twaalf, de lagere school net achter de rug, het voortgezet na de zomer in het verschiet. Het was vakantie en ik besloot 'alle' munten van Juliana bijeen te brengen. Bij de plaatselijke munthandel kocht ik een aantal pakjes 'Hartbergers', bij de HEMA een ringband en bij de fotozaak kunststof insteekvellen voor dia's. Een officieel Importa-album vond ik te duur, vandaar.

Binnen drie weken had ik de verzameling al aardig compleet. De centen, stuivers, dubbeltjes en kwartjes, ze kwamen rap tot me. Guldens en rijksdaalders gingen wat minder snel, maar dat lag vooral aan mijn beperkte middelen. De zilveren tientjes kreeg ik cadeau van mijn grootouders.

Ik miste een paar munten uit het begin van de jaren vijftig, maar wist uit een boekje dat er in die jaren geen munten

waren geslagen. Toen de vakantie haar einde naderde bleek in mijn verzameling kwartjes het jaartal 1959 nog steeds te ontbreken. Dat kon ik niet hebben. Ik raapte al mijn moed bijeen en ging naar de bank waar mijn ouders zich wekelijks plachten te melden (voor de jonge lezers: er was ooit een tijd dat geld niet uit de muur kwam). De loketbediende ontving mij allervriendelijkst en nadat ik het doel van mijn bezoek had uitgelegd, ging een andere bankmedewerker met mij aan een tafel zitten om samen alle in het filiaal aanwezige kwartjes op jaartal door te nemen.

Anderhalf uur later (en vele honderden gulden betast hebbende) had ik nog steeds mijn kwartje 1959 niet. Beteuterd ging ik naar huis, maar niet voordat ik bij de bieb in een catalogus de oplage opzocht van het mij ontbrekende kwartje. In de muntcatalogus was het muntje net zo min te vinden als bij de bank. Het was nooit geslagen. Had ik maar geïnvesteerd in een muntcatalogus of een Importa-album. Dan had ik die middag gewoon buiten kunnen spelen. ■

Bij de voorplaat

In 1911 verhuisde Rijksmunt definitief van de Oudegracht naar het huidige gebouw aan de Leidseweg te Utrecht. De gebouwen op het oude terrein moesten wijken voor de bouw van een nieuw hoofdkantoor aan de Neude. Fotograaf J.J.A. Winsen legde in januari 1919 de afbraak vast. Op de foto die hij maakte staan de schoorstenen van de ovens nog overeind. Als in april 1919 de fotograaf G.Ch. Smeeke het terrein fotografeert, zijn ook die schoorstenen geslecht. (foto's: particuliere collectie)